

Milá Rodino Dnes,
moc by mě rájímalo i jak se vyrábí
sbracená měchraha ruky nebo nohy.
Čto by to stálo?

Hana Šlaisová
10 let

Vím, že někteří lidé přišli z různých důvodů o část těla a musí nosit protézu. Vrtalo mi hlavou, jak se dá taková protéza vyrobit a jak složité je naučit se s ní žít. Teď už díky magazínu Rodina DNES leccos vím.

Text: HANA ŠLAISOVÁ, 10 let
Foto: ADOLF HORSINKA, MAFRA

TOHLE CHCI DĚLAT!

Firma Protetika sídlí ve Frýdku-Místku. Cesta z Plzně, kde bydlím, tam je dlouhá, ale měla jsem prázdniny, a tak jsme si ji s rodiči užili jako výlet. Nakonec to na mapě vypadalo mnohem dál, protože jsme už po polední byli na místě. Na recepci se k nám připojil fotograf a začalo moje dobrodružství.

Myslela jsem si, že to tam bude vypadat jako u doktora, ale vůbec to není pravda. Krásné prostředí, všude samé stroje, počítače a milí lidé. Vůbec jsem neměla stísněný pocit. Napřed nám Kamila ukázala celou protetiku. Vysvětlila mi, jaký je rozdíl mezi ortézou a protézou, kdo je ortotik a protetik. Dozvěděla jsem se, jakým lidem a jak mohou pomoci. Prohlédla jsem si, jak se některé věci vyrábějí, například ortopedická vložka do bot

nebo „přilbička“ pro malé děti, které mají problém s tvarem hlavičky.

Pak mi Jenda vysvětlil, jak se vyrábí protéza dolní končetiny. Nejprve je potřeba vybrat, co bude pro pacienta nevhodnější. Potom se udělá 3D sken, vyrobi lůžko, na to se namontují součásti protézy. Ve finále může protéza vypadat jako živá noha. Vše je potřeba opakovaně zkoušet, aby to pacientovi sedlo. A pak se musí naučit s protézou chodit, což je snad to nejtěžší!

Setkala jsem se i s pacientem Petrem. Vyprávěl mi, jak přišel o nohu, co následovalo, jak probíhala rehabilitace a výroba protézy a jak se se vším vyrovnal. Také mi ukázal, jak protézu sundat a nasadit jinou. Obdivuju ho, protože si sama vůbec nedovedu představit, jak bych něco takového zvládla.

A pak začala praktická část. Leccos jsem si vyzkoušela na vlastní kůži. Zkusila jsem si, jaké to je, chodit s protézou. Moc mi to tedy nešlo, Jenda mi musel hodně pomáhat a ráda jsem se vrátila na vlastní nohy. Vyzkoušela jsem si smontovat několik dílů protézy k sobě. To už šlo o něco lépe. Vyzkoušela jsem si, jaké to je, když se pořizuje něčí 3D sken. Z pohledu pacienta to není vůbec složité. Postavíte se na kulatý podstavec a jen se tak zlehka točíte. Z počítače pak na vás

Máš sen? Jsi žákem ZŠ nebo víceleté gymnázium? Dej vědět, jaké povolání by sis chtěla vyzkoušet nebo co bys chtěla zažít, a my se ti to pokusíme splnit. Nezapomeň připojit kontakt na rodiče!

Piš na: rodina@mfdnes.cz

Desetiletá Hana si vyzkoušela budoucí vysněné povolání

VIZITKA

JMENUJI SE HANA ŠLAISOVÁ, JE MI 10 LET A CHODÍM DO 5. TŘÍDY. MÁM STARŠÍ SESTRU BARČU, RÁDY SPOLU ZPÍVÁME A OBĚ HRAJEME NA FLÉTNU. MÁM RÁDA MIČOVÉ HRY, HRAJU HÁZENOU. ŠKOLA MĚ BAVÍ A RÁDA BYCH SE LETOS DOSTALA NA GYMNÁZIUM.

vykoukne postavička a na protetice s ní pak můžou čarovat.

Také jsem si zahrála na pacienta, kterému vyšetřují chodidlo. Zjistila jsem, že to není vůbec jednoduché, i když pacient má pocit, že se jen tak prochází tam a zpátky. Chodidla o sobě umí říct spoustu věcí. Ani ta moje nejsou úplně v pořádku. Eliška mi doporučila, jak problém vyřešit, moc děkuju. Budu nosit ortopedické vložky.

Ale to ještě zdaleka nebyl konec. Přesunuli jsme se do silikonové laboratoře, kde na nás čekaly Míša a Markétka. Vyrábí se tam části těla ze silikonu a třeba taková protéza nohy se dotáhne k dokonalosti tak, že vypadá úplně jako živá. Když si to přejete, můžete si na ní i lakovat nehty. Kůže ze silikonu je té živé na první pohled tak podobá, že jsem na fotografii neuměla rozeznat rozdíl. Je na ni všechno. Žilky, chloupky, nehty, nerovnosti.

Mým prvním úkolem bylo zkusit si udělat sádrový odlitek vlastní ruky. Míša a Markétka mi půjčily zástěru, abych se nezamazala. Z odměřeného množství

vody a prášku jsme umíchaly tmavě fialovou hmotu, do které jsem ponořila ruku. Sledovala jsem, jak se z fialové stává růžová a z růžové bílá. Počkaly jsme, až hmota ztuhne, a pak jsem opatrně ruku vytáhla ven. Namíchaly jsme sádro a vlily ji do prostoru po mojí ruce.

Abych se po dobu schnutí sádry nenudila, čekal mě druhý úkol. Zkusila jsem namíchat barvu své kůže. Na vzorníku jsem si vybrala odstín a dala se do toho. Při výběru barev k míchání jsem měla volnou ruku. Povedl se mi ovšem jiný odstín, a tak mi Míša při dalším pokusu pomohla. Nakonec jsme vysvobodily

z otiskovací hmoty mou sádrovou ruku. Zabalila jsem si ji do krabičky a odvezla domů. Doma si ji ještě pořádně dočistím a budu mít navždycky památku.

Práce protetika se mi moc líbí. Pomáháte lidem a zároveň pracujete s nejmodernějšími technologiemi, a ještě máte možnost ukázat, že je ve vás kus umělce. Jednou bych se chtěla stát protetikem, ze všeho nejvíce by se mi líbilo v silikonové laboratoři. Ale nejsem si vůbec jistá, že takovou práci zvládnou. Rozhodně ale vím, že bych ráda pracovala někde, kde budou taková úžasná lidé. Všem jim moc děkuju. ■

rodina@mfitness.cz